

Posudek školitele bakalářské práce

Illia Meliashkevich: Komodity v transnacionálním prostoru

Cílem posuzované práce byla cirkulace věcí / ve smysle objektů / v transnacionálním prostoru /tak jak ji vnímá Appadurrai ,1986/. Globalizace přinesla změnu euklidiánského vnímání prostoru, čehož je existence migračních transnacionálních prostorů také důkazem.

Etnografové, kteří již tradičně studovali „ohraničené“ prostory / etnika, jejich vesnice, domácnosti atd./ tak víc než dekádu stojí před metodologickou výzvou, jak tento těkavý hybridní prostor uchopit. V podstatě mají jenom tři možnosti:a./ *multi-sided ethnography*, b./ *follow the story /nebo life/*, c./ *follow the thing /Marcus, G.E.: Ethnography Through The Thick and Thin/,1998/* . Právě poslední strategii si pro svůj výzkum vybral i autor textu.

V první , kvantitativně objemnější části se autor pokouší o kritickou analýzu problematiky transnacionalizmu a komodit v současném antropologickém bádání. V poněkud rigidním scholastickém duchu se snaží někdy až příliš „popisovat“ a vysvětlovat / čímž nenechává prostor pro čtenáře/ současný antropologický diskurz nad konceptem transnacionalizmu a pohybu komodit. Na druhé straně musím vysoce ohodnotit /kvalitativní/ výběr analyzované literatury a /zejména na bakalářského studenta/ výjimečný pokus o její kritické uchopení a hledání možných řešení a konsenzů.

Je velikou škodou, že autor textu neudržel tuto úroveň i ve výzkumné části své práce, a tato část zklouzla do místy až amatérské a neodborné úrovně. Domnívám se, že je to zapříčiněno zejména tím, že svůj výzkum vůbec se mnou /jako svou školitelkou/ nekonzultoval, terén „zvládl“ za minimální čas a práci odevzdal bez mého vědomí /četla jsem jen část teoretického úvodu/.

Proto musím negativně hodnotit následující problematické okruhy:

a./ Autor sice přiznává svou pozici *insidera* / používá např.1.osobu/, ale tato pozice působí trochu účelově, protože takto nastolenou reflexivitu ubíjí „ neodcizením se“ / ve zmyslu etnografické techniky /např..Wacquant,L.:*“Body and Soul“*,2006 /.

b./ Analytická práce má jenom 7 /!/ stran, autor věci jenom popisuje a konstatuje. Technika analýzy materiální kultury / ve smyslu sociálního života věcí /á la Appadurrai/ spočívá na analýze významů, které jednotlivé komodity ve vztahu ke svým majitelům mají a které se v transnacionálním prostoru mění.

c./ Intepretační práce má jenom 1,5 strany /část Závěry/, kde své výsledky jenom shrnuje, vůbec s nimi interpetačně nepracuje / i když znalosti vzhledem k první teoretické části na to má./

Např. str.56:

„V této souvislosti jde o to, že téměř každý má jakousi „sbírku suvenýrů“ a různé způsoby třídění a ogranizace podobných memorabilia. K podobným účelům slouží různé „krabice“, „krabičky“, „šanonny“, „staré tašky apod.“

d./ Největším nedostatkem práce je vlastní etnografický žánr. Tedy reprezentace výsledků výzkumu. Práce působí těžkopádně, zejména neproporčním oddělením teoretické a výzkumné části práce. Právě metoda sociálního života věcí ukazuje žánrové možnosti postmoderní a kritické etnografie, což bohužel autor textu vůbec nevyužil.

Závěrem musím konstatovat, že je mi líto, že tak talentovaný student / jakým bezesporu Ilja Melliashkevich je, / ve své bakalářské práci naplno nevyužil svůj vědomostní potenciál.

Práci hodnotím jako dobrou.

V Praze 13.3.2009

Mgr.Petra Ezzeddine
Katedra Obecné Antropologie FHS UK